

MRPF til Romania på helsereise 1-15. okt. 2012

ved Leif. Fotos: Mihai, Marit, Bjørn og Leif

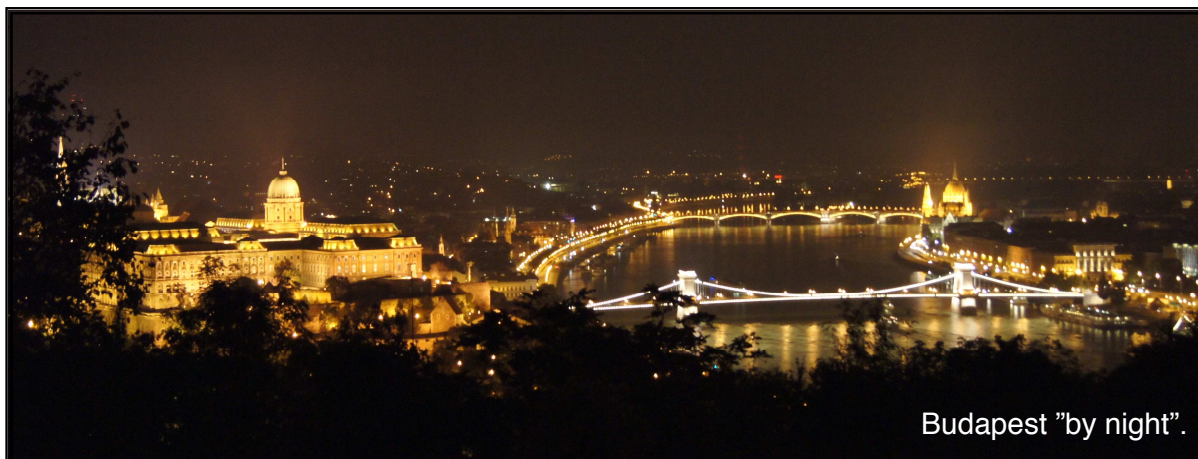
Møre og Romsdal Parkinsonforening sin annonserte helsereise til Baile Felix i Romania samlet i alt 35 deltakere: 10 fra Nordmøre PF, 6 fra Romsdal PF og 19 fra Sunnmøre PF. Vi fløy Norwegian fra Årø eller Vigra, og videre fra Oslo Lufthavn Gardermoen til

Budapest

Parlamentet i kveldslys.

Her ble vi godt mottatt av vår lokale reiseleder Felix – en norskrumener bosatt på Kolbotn ved Oslo – og hans assistent Dora, en ung dame fra Romania som hadde studert norsk ved universitetet i Cluj - og en lokal guide fra Budapest. Vi ble installert for natta på hotell Mediterran – et 4-stjerners hotell på Buda-siden av Donau. Etter en interessant bussrundtur i Budapest, der vi fikk oppleve de mest kjente severdighetene i byen, – ble vi invitert på restaurant Haxn til en velsmakende velkomstmiddag. Og så:

Budapest "by night".

Til Romania

Dagen etter kjørte vi buss ca 3,5 timer via Oradea til Baile Felix og Hotel President, et 4-stjerners hotell med 96 rom. Her ble vi innkvartert i flotte rom i nyfløya, noen av oss med veranda mot skogen bak hotellet, og noen med veranda mot utebassengene foran hotellet. Så fikk vi lunsj og omvisning på hotellet og hotellområdet, både i behandlings- og velværeavdelinga og i det store innendørs bassenget, i boblebadet og i utebassengene, som alle holdt konstant temperatur på ca 35 grader. Det mineralrike termiske vannet i bas-

senget inneholder bl.a. svovel, kalsium og karbonoksyd . Det kommer fra tre dypvannsbrønner mellom 120 og 175 m dype som hotellet har boret, og det blir skiftet ut hver natt med helt nytt, rent vann 35 grader varmt. Ved siden av bassenget var det en tappekran, og vi ble fortalt at termalvannet var både drikkelig og sunt. Etter å ha blitt forsikret om at vannet i krana ikke kom fra bassenget, men fra selve kilden, var det bare å tappe vann på tomflasker og drikke det – varmt eller avkjølt etter et oppholde i kjøleskapet på rommet. Hotellet har også en avdeling med trimtilbud, fra biljard til bowling.

Behandlingene begynner

Så var det tid for konsultasjon hos legen. Denne var dessverre nokså overfladisk og kortvarig, og besto stort sett av å måle blodtrykk, sjekke ryggen og spørre om eventuelle sykdommer og plager. På dette grunnlaget ble hver

enkelt tildelt inntil 3 daglige behandlinger i 9 virkedager, noe som var inkludert i den totale prisen vi hadde betalt på forhånd. Onsdag 3. okt. startet behandlingene etter frokost. For egen del var jeg satt opp på såkalt parafinbehandling på korsryggen, ryggmassasje og gymnastikk. Parafinbehandlingen besto av ei voksake på godt over 40 grader som ble plassert over veikryggen og omhyggelig pakket inn for å holde på varmen i ca 25 minutter. Massøren min var en spelemet kar med skonummer 36 eller mindre, men med fingre så kraftige at ryggmuskulaturen jamret seg under hans kyndige grep. Det gjorde så vondt at jeg kunne skrike, men det gjør jo ikke mannfolk. Men mine muskelknuter turde nok ikke annet enn å løse seg opp mer og mer for hver behandling. Gymnastikken besto i forskjellige øvelser for å styrke rygg- og magemuskulatur. Sikkert bra, men jeg hadde jo ikke betalt for å slite livet av meg med på-rygg-liggende sykkel og lignende....

Med "Flybussen" til golfbanen

Etter lunsj hadde Steinar og Arne ordnet med rekognosering og spill på Oradeas 6-hulls golfbane, og sammen med dem og Terje fikk jeg prøve banen. Været var akkurat passe, med en temperatur på ca 25 grader. Banen lå ca 20 km fra hotellet, så vi ble fraktet dit med hotellets egen minibuss. Denne ble for øvrig døpt flybussen etter at vi kom tilbake til hotellet. Dette navnet fikk den fordi sjåføren nesten aldri var under 100 km i timen. Bare i rundkjøringene måtte han sakke litt ned for ikke å velte, mens rettstrekningene gikk unna i bortimot 140 km/t gjennom relativt tett trafikk... Og da snakker vi om veier med samme eller dårligere standard enn E39.. Men vi kom trygt fram, følte oss ikke spesielt nervøse, men var skjønt enige om at dette neppe var noen dametransport. Reiseleder ble derfor orientert om tildragelsen, noe han straks tok opp med hotellet. Vi antar at han fikk seg en skrape...

Rumensk aften

Om kvelden var det lagt opp til rumensk aften med snaps, deilig mat og folklore bare for oss i The Norwegian group, i et eget lokale ved siden av hovedbygningen. Her benyttet vi samtidig anledningen til å feire 75-årsdagen til Magne fra Tingvoll.

Og vi fikk et forrykende show med to flotte sangere og åtte dansere, som smilende og blide viste oss hvor artig de syntes det var å underholde oss trege

vikinger. Etterpå fikk vi svingt oss litt på et gulv som ikke akkurat egnet seg for å danse på, men vi prøvde!

17. mai?

Offisiell mottagelse i rådhuset i Oradea

Torsdag startet med frokost, behandlinger og en dukkert i bassenget etterpå. Etter lunsj tok Felix og Dora oss med til Oradea – provinshovedstaden vi hadde kjørt gjennom på veien fra Budapest. Oradea ligger bare 15 km fra den ungarske grensen, og er en universitetsby med 250 000 innbyggere. Her stoppet bussen vår utenfor byens rådhus, og vi ble vennlig geleidet opp i bystyresalen og benket rundt møtebordet. Felix kjente tydeligvis en av funk-

sjonærene som tok i mot oss. Kanskje ikke så rart, for Felix hadde jobbet som musikk lærer i nabobygget. En røslig kar med dress og slips viste seg å

være byens ordfører, og han tok vennlig i mot oss med velvakte ord som Dora oversatte til norsk. Vi fikk drikke og en stabel med informative brosjyrer av ordføreren, som fortalte at han satte veldig stor pris på at området fikk besøk av en så stor gruppe fra Norge, han ønsket oss alt godt under oppholdet, at vi gjerne måtte komme tilbake, og at vi måtte fortelle venner hjemme i Norge om Romania og tilbudne i områdene. Helt uforberedt på denne mottagelsen hadde jeg ikke noe annet å gi ham tilbake enn en kulepenn med fylkeslagets navn påtrykt, sammen med en velment takk.

Så fikk de sprekeste av oss sjansen til å bestige rådhusårnet via et utall av trapper og trappetrinn. Og belønningen for strevet var en flott utsikt over

gamlebyen i Oradea. Etter besøket på rådhuset ble vi med Felix og Dora på en vandring rundt torget og opp i gågata. Svært mange av de flotte bygningene får nå fasadene sine pusset opp – sannsynligvis med EU-midler fra bl.a. Norge...

Med hjelpesendinger til Romania

Noen uker før avreise fra Norge hadde Møre og Romsdal PF etter et initiativ fra Jorunn og Bjørn fra Ulstein oppfordret alle til å fylle en ekstra koffert hver med inntil 20 kg hjelpesending i form av sengetøy, klær, sko og leker. Fordi dette var ei helsereise hadde Norwegian gitt oss lov til å ha med to kofferter a 20 kg pluss 10 kg håndbagasje hver. Og dette førte til ei storstilt sanering av kleskap og -hyller både hjemme og hos naboene, slik at de aller fleste av oss reiste med bortimot tillatt maxvekt i bagasjen. Jorunn og Bjørn kjente

nemlig en multimusiker fra Romania som hette Edy, og han ville gjerne fordele våre hjelpesendinger blant trengende innenfor sin kirke. Til gjengjeld ville Edy gi oss en privat konsert på hotellet som takk for vår innsats.

Denne torsdagskvelden var Edy og kona på hotellet vårt, og vi stabled plastsekker og gamle koffertar fulle av varmt og godt tøy i varebilen hans. Og så fikk vi nydelig sang og musikk av enmannsorkestret EDy som takk. Det viste seg at han hadde vært elev hos den rumenske panfløytevirtuosen Zamfir – som sikkert flere enn jeg har en LP-plate med hjemme. Og jeg tror nesten Edy var flinkere enn sin læremester... At vi samtidig ble ufrivillig utsatt nærmest for misjonering fra hans jødiske kirkes ståsted falt ikke riktig alle av oss like lett for brystet, etter kommentarene å dømme. Men hjelpen kommer nok frem..

På kjærlighetsstien

Fredagen fulgte samme mønster, med frokost, behandlinger, bading i 35 graders vann, og lunsj. Og været holdt seg nydelig, med 22-25 grader og sol hver dag. Noen av oss tok spaserturen fra hotellet på "kjærlighetsstien" gjennom skogen til sentrum av

Baile Felix og gikk på markedet der. Der lå også to kirker av hver sin konfesjon tett i tett og konkurrerte om hvilken som hadde det fineste klokkespillet...

Reinlender på Hotel President

Denne kvelden spiste vi en finere middag i hotellets danserestaurant med underholdning av Intermezzo Quartet. Denne strykekvartetten bestod av første- og andrefiolin, bratsj og cello. Disse fire gav oss en samling svisker fra Brahms til Joplin, og fra Grieg til Beatles.

Etter måltidet fikk vi svingt oss skikkelig til flott dansemusikk med både vals, polka og reinlender – i Romania! Men noen Rørspols fikk vi ikke.... Og han som sang var bare helt fenomenal – han var Tom Jones, Frank Sinatra og Pavarotti i en og samme person...

Terje og Anbjørg valset godt

Golf igjen

Lørdag dro 9 av oss i to biler til golfbanen medbrakt lunsjpakke fra hotellet. For å kunne gå banen to runder og spille 12 hull totalt med tre lag eller flighter hadde vi bestilt returtransport til kl 17. Aller først måtte vi øve utslag på "Driving range".

Første runde gikk utenfor konkurranse, og to av lagene gikk banen på 29 slag, 7 over banens par. Da gjorde det godt å kunne innta matpakkene og

bestille en halvliter lokal pils eller to i restauranten til den nette pris av 6 RON tilsvarende ca 10 kr per halvliter.

Neste runde var konkurranse etter scramblemetoden: Alle slår ut fra utslagsstedet, og alle spiller videre på den ballen laget blir enige om ligger best an i forhold til det

hullet vi spiller på. Nå var det alvor. Første lag ut var Steinar, Marit og jeg. Og sannelig gikk vi ikke banen med bare 23 slag, ett slag over banens par. Det fine med scramblemetoden er at som regel kan også de dårligste og minst rutinerne være heldige og få til en "beste" ball som laget velger å spille videre på. Slik kan hver enkelt føle seg inkludert som verdifull bidragsyter til lagets samlede antall slag. Dessverre rakk ikke de to andre lagene å gjøre ferdig alle sine 6 hull fordi vi måtte avslutte og gå til bilene. Da var det litt surt at de ikke kom som avtalt, men måtte tilkalles per telefon, og de ble en hel time forsinket... Alle tre lagene hadde rukket å spille alle 6 hullene sine hvis de hadde visst dette. Litt ergerlig, men...

Til Bjørnegrotten

Søndag dro de fleste av oss med buss til Pestera Ursilor eller Bjørnegrotten, en dryppsteinsgrotte halvannen times buss-tur unna med medbrakt lunsjpakke fra hotellet i bagasjen. Her fikk vi en times vandring gjennom en fantastisk underjordisk verden fullspekket

